

“ Min absolutte yndlingsbutik er værktøjsgrossist

ARKITEKTTEGNET. Huset er tegnet af arkitekt Frits Schlegel (1896-1965), som var samtidig med bl.a. Arne Jacobsen og Mogens Lassen. Ud over at have tegnet en del private villaer står Schlegel bl.a. bag ombygningen af Daells Varehus og en del af Tivoli i København, Lagkagehuset på Christianshavn og en stor del af Zoologisk Have i Valby.

Enkle linjer, klassiske materialer, fine lysindfald og masser af farver er arkitekt Morten Paustians fire hjørnesten. Både når han bygger hus, og når han indretter sit eget hjem.

PÅ HJEMMEBANE

KARINA DEMUTH
OG MORTEN LANGKILDE (FOTO)

Facaden er nærmest beskeden, og heller ikke indgangspartiet eller entreen henfalder til unødigt pral. Arkitekt Frits Schlegels etplanshus på 160 m² på Østerbro i København er en af den slags fine bekendtskaber, der først for alvor folder sig ud, når man kommer lidt ind i varmen. Den store stue er rummelig og rig på generøse lysindfald og gennemtænkte detaljer som f.eks. en indbygget pejs, jalousilåger i havedøren for ekstra luftighed om sommeren og direkte udgang til en lille solstue. Og bagved er der værelser til både to voksne og fire børn i alderen fra 4-22 år.

Indretningen er munter med en selv-sikker brug af farver og med et imponerende udvalg af enkle og funktionelle designermøbler, der ligesom huset ikke gør sig ud for noget, men som alligevel er det.

»Mine forældre, Ole og Monika, grundlagde møbelhuset Paustian i 1960'erne«, forklarer arkitekt Morten Paustian. »Og selv om de for længst har trukket sig ud af forretningen, har de stadig rigtig mange møbler, som vi altid er velkommen til at plukke i. Selvfølgelig et kæmpe privilegium at have adgang til en kælder, hvor man 'bare' kan plukke af de gode ting, når man skal indrette et hjem. Men det har også betydet, at jeg ikke er så nært knyttet til det enkelte møbel. Ja, faktisk ejer vi ikke noget, som jeg ikke ville kunne klare mig ganske glimrende foruden.«

Hvad er godt design?

»Enkle ting i klassiske materialer som stål, træ, stof og læder fungerer som regel rigtig godt. Og så er jeg en stor tilhænger af 'ærlige' konstruktioner, hvor formen er en følge af funktionen, og hvor man ligefrem kan aflæse, hvordan en ting er lavet.«

Kan du give nogle eksempler fra dit eget hjem?

»Jeg er rigtig glad for vores spisebord, som jeg selv har bygget af almindelige billige fyrretræslameller fra et forsænket loft i mit gamle hus. Lamellerne er først samlet med trælim og skruetvinger, og siden har jeg slebet pladen med en båndsliber, lakeret den og monteret den på helt almindelige standardben fra byggemarkedet.«

»Et andet bud er vores kæmpe flyder af en sofa, som vi overtog for 13 år siden fra mine forældre, der allerede på det tidspunkt havde haft den i nogle år. Den er måske ikke det smukkeste møbel i verden, men den kan det, en sofa skal kunne, og med fire børn i alderen 4-22 år er rummeligheden i sig selv en kvalitet. Med lidt god vilje kan sofaen også fungere som gæsteovernatning for to ikke kæmpestore voksne, og så er det et plus, at betrækket

Min hjemmehane

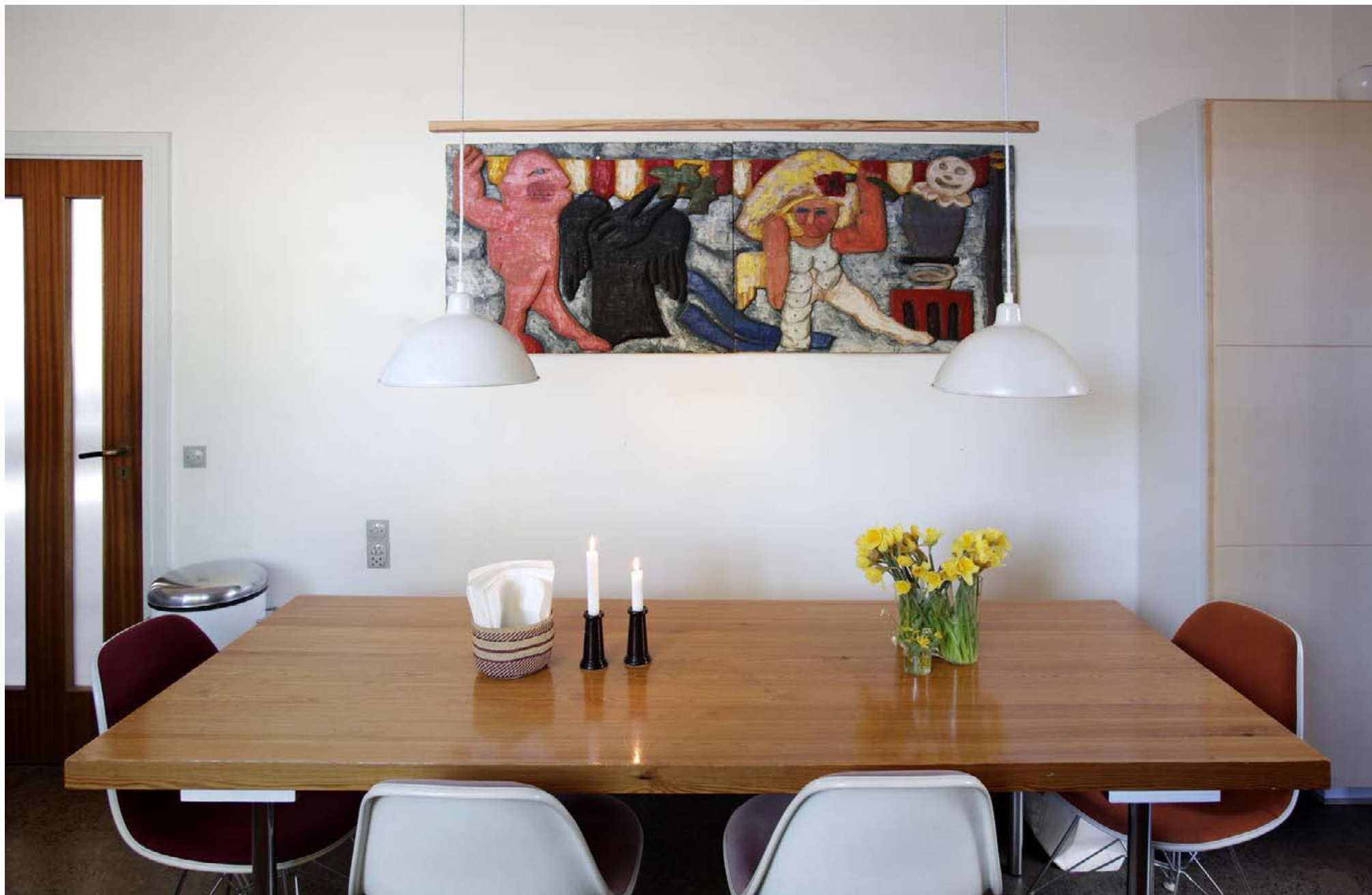
SERIE: Skrabet minimalistisk eller dramatisk overlæst? Lyst og let eller frodigt og farvemættet? I Lørdagslivs serie 'På hjemmehane' besøger journalist Karina Demuth en række kreative, skabende mennesker og spørger dem om, hvorfor de har valgt at bo, som de gør.

GODT DESIGN. Spisebordet i birk og hvid laminat er tegnet af Morten Paustian yndlingsarkitekt Alvar Aalto i 1935 og forhandles af Paustian. Skalstolene er tegnet af Charles Eames, og lysekronen model 2097 fra Arteluce (nu Flos) er tegnet i 1958 af italienske Gino Sarfatti.

BEDSTE NIPS. Coco de mer er med en vægt på op til 30 kg verdens suverænt største frø. Det kommer fra en særlig palme, der kun vokser på Seychellerne. Hver frugt er omkring seks år om at modne, og en nød må kun føres ud af landet, hvis den er forsynet med myndighedernes officielle certifikat.

LETVÆGTER. Bordpladen er fremstillet ved skiftevis at sætte lameller lodret og vandret. Det giver en meget stabil konstruktion og et bord med den massive træplades pondus, men den vejer betydelig mindre. Eames' skalstole i glasfiber Dining Seat Rod fra 1950'erne er originale stole fra producenten Herman Miller. Alvar Aaltos klassiske vase er tegnet til Verdensudstillingen i Paris i 1937.

SELV BYG. Morten Paustian har bygget fladskærmen og lydanlægget sammen i en kasse af rå fyrretræsbrædder malet med mat hvid grundmaling. Billederne af børnene er malet af Sofies søster Ida Plum.

BLÅ BOG

Morten Paustian, **født i 1965**, er uddannet **tømrer** og bygningskonstruktør og **siden arkitekt** på Kunstakademiets Arkitektskole.

Efter fire års partnerskab med Kim Utzon Arkitekter A/S startede han i 2010 **Morten Paustian Tegnesteue**, hvor han bl.a. arbejder med nyopførelse af privat beboelse og udvidelse af eksisterende huse.

Morten Paustian er **gift med** journalist Anne Sofie Achtander Paustian, og sammen har de Marie på 6 år og Rasmus på 4 år. Familien omfatter desuden Mortens to store børn, Maya på 22 år og Lucas på 17 år.

www.mp-t.dk

EGNE MODELLER.

Grundstenen i Morten Paustians byggerier er så enkle materialer som muligt og fokus på lysindfald og elegant proportionerede rum. Uanset om det drejer sig om enfamiliehuse, sommerhuse eller kommercielle bygninger som f.eks. kontorhuse og hoteller. I baggrunden en skitse til en (ikke opført) klyngebebyggelse i Skovshoved. I forgrunden Morten Paustians model af forældrenes hus i Sydfrankrig, som blev opført i 2005.

I AVISPAPIR. Billederne er malet på avispapir af den danske kunstner Sunny Asemota, der også har stået for hunden på hjul. Alvar Aaltos børnestole i birketræ og rød linoleum er tegnet engang i 1930'erne.

kan tages af og vaskes.

»Endelig vil jeg nævne vores lysekrone, som jeg synes, er en fantastisk fin nyfortolkning af den klassiske gammeldags lysekrone. Konstruktionen med stålrør og 30 små køleskabspærer er helt enkel, og jeg kan godt lide, at der ikke er gjort

noget forsøg på at skjule de mange ledninger, men at de tværtimod indgår som en fin visuel finesse.

Matte glas og rådne rammer

Hvad ville du skifte ud, hvis du havde råd?

»Huset er opført i 1961, og efterhånden

er vinduesrammerne så pilrådne, at det ikke kan lade sig gøre at restaurere dem, og samtidig er vinduesglassene blevet så matte, at de ikke rigtig kan pudses op. Allerhelst ville jeg selvfølgelig have nogle vinduer lavet præcis som de eksisterende, der bl.a. har nogle meget delikate indad-

skrånede vinduesrammer, der giver et ekstra godt lysindfald. Men fordi der er så meget håndarbejde involveret, bliver det mindst dobbelt så dyrt som en almindelig god kvalitetsløsning med standard-

Fortsættes side 28

TEGNET TIL HUSET. Stolene og det runde bord er tegnet specielt til huset af arkitekt Frits Schlegel i 1959. Lampen i bølgepap – Svanemølleværket kalder ægtefællen Sofie den – er af eget design. Litografiet fra 1992 er en gave fra kunsthåndværker og tekstildesigner Lin Utzon.

FORMSTØBT. Charles Eames' glasfiberstol La Chaise med kromstel og egetræs fod er tegnet i 1948 og støbt, så den følger kroppens form.

HUSBÆNK. Bænken i soveværelset er tegnet til huset af arkitekt Frits Schlegel. Det lille runde bord er fra 1954, designet af George Nelson og produceret af Herman Miller.

Fortsat fra side 27

vinduer, og det hænger vores økonomi slet ikke sammen til.

Yndlingsmaleriet?

»Det mærkelige og skøre trærelief i køkkenet er lavet af Kenn André Stilling og hang i mit barndomshjem, hvor det fungerede som en skydelåge mellem køkkenet og spisestuen. Som barn syntes jeg faktisk, at det var ret uhyggeligt med den grinende klown, den store sorte ravn og det underlige misfoster med de mange bryster. I dag holder jeg især meget af billedets dobbelttydighed, detaljerthed og fine farver.«

Dit bedste nips?

»Langt de fleste af vores småting er arvestykker fra Sofies side af familien. Men fra Seychellerne har jeg hjembragt en slags kokosnød, *Coco de mer* hedder den, hvis naturlige form er en nærmest nøjagtig kopi af en kvindes skød og bagdel. Det er en meget erotisk skulptur, og jeg er dybt fascineret af, at naturen kan frembringe så fuldent en form inden for en helt anden gren af biologien.«

Hvad ville du aldrig have inden for døren?

»Piet Heins superellipsebord er ikke lige mig. Især ikke hvis det er omgivet af en flok af Arne Jacobsens 7'ere og kronet med en PH-lampe. Det er simpelthen for klicheagtigt. Derudover synes jeg faktisk, at den såkaldte superellipse er en lidt vag og fortænkt konstruktion – ophævet til noget, som den slet ikke kan bære. Der er også noget med benene, der har en helt

unødvendig svungen form. Måske havde det været bedre, hvis de bare var lige op og ned.«

Hvad synes du er dårlig indretningsstil?

»Store, blærede ejendomsrågeragtige køkkener og hvide hjem med lidt for mange blanke flader og forkromninger og dyre, men neutrale designermøbler. Sådan noget, synes jeg ikke, er så hyggeligt.«

Hvad er dit værste fejlkøb til hjemmet?

»Jeg er meget glad for naturmaterialer, og i respekt for husets oprindelige stil valgte jeg kork, da vi skulle have nyt køkkengulv. Det har desværre på flere punkter vist sig at være lidt af et fejlskud. Både fordi farven er alt for mørk, og fordi det flydende clic-gulv buler op på en irriterende måde, når man træder på det. Hvis jeg kunne gøre det om, ville jeg vælge et ensartet linoleumsgulv, men i første omgang overvejer vi bare at male korkpladerne over med en varm solgul farve.«

Har du nogle ting i hjemmet, som du egentlig ikke bryder dig om?

»Jeg er ikke så glad for vores surround-sound-anlæg, der består af en subwoofer og fem små højttalere forbundet med ledninger, der krabler forstyrrende rundt på væggene. Anlægget er 10-15 år gammelt og fås sikkert i en mere delikat udformning i dag. Men lyden er fin, og egentlig har jeg det bedst med at bruge tingene helt op, før jeg skifter til noget nyt.«

Gør det selv-mand

Hvor køber du dine ting til hjemmet?

»Det er utrolig sjældent, at jeg køber

møbler, men fordi vi har haft vandskade, var vi for nylig ude og finde lidt hos Ikea og Paustian. Ellers kan jeg bedst lide at lave tingene selv, og min absolutte yndlingsbutik er en værktøjsgrossist, nemlig Carl Ras, som er en engrosvirksomhed med professionelt værktøj og isenkram.«

Hvor vaks er du til små reparationer og gør det selv-opgaver?

»Jeg er oprindelig uddannet tømrer, så når det drejer sig om træ, er jeg virkelig på hjemmebane. Jeg har også selv bygget vores lampe i entreen i en Frank Gehry-agtig konstruktion af sammenlimet bølgepap og linestra-lysrør med glødetråd. På et tidspunkt, hvis jeg får lidt mere tid, kunne jeg rigtig godt tænke mig at blive bedre til murerarbejde, som er et håndværk, jeg har umådelig stor respekt for.«

Hvem bestemmer indretningen derhjemme?

»Heldigvis er Sofie og jeg forbavsende enige, når det gælder æstetik, så det er mere et spørgsmål om temperament. Når vi skal lave noget om, er jeg meget perfektionistisk og planlægger alt i detaljer, før jeg går i gang, og når tingene fungerer, vil jeg helst bare beholde dem, som de er. Sofie derimod er mere rastløs, og hun er ikke så sart med, om der kommer et sæt nye huller i væggen, hver gang hun får lyst til at hænge malerierne på en ny måde.«

Den ting I har skændtes mest om?

»Helt klart den indvendige trappe i vores sommerhus i Sverige, som jeg har udvidet med et lille tårn i to etager. Det krævede ikke mere end en løs blyantskitse, før vi var enige om de overordnede ram-

Jeg er utrolig glad for knækkede dybe jord- og naturfarver, som er helt uundværlige, når man vil skabe stemning, oplevelser, hygge og personlighed i et hjem

mer. Men så tog fanden ved Sofie, der på det tidspunkt var højgravid med nummer to, og som stædigt blev ved med at påstå, at trappen var både for smal og for stejl, ikke mindst for et menneske med en stor mave og et blebarn på armen. Det endte selvfølgelig med, at hun fik mig 'overrulet', og efterfølgende kan jeg faktisk godt lidt se hendes pointe.«

Farverigt sommerhus

Hvilke farver kan du godt lide at omgive dig med?

»Jeg er utrolig glad for knækkede dybe jord- og naturfarver, som er helt uundværlige, når man vil skabe stemning, oplevelser, hygge og personlighed i et hjem. Fordi vi har mange møbler og billeder, og fordi huset i sin arkitektur oprindelig er tænkt hvidt, har jeg undladt at sætte farve på væggene her. Til gengæld har jeg fået lov til at afreagere i sommerhuset, hvor badeværelset er lyserødt, de små børns værelse banangult, de stores Pippi Langstrømpe-lilla, soveværelset mokkafarvet og trapperummet grønt.«

Hvor tit flytter I om?

»Sofie rykker om på sine småting hele tiden, ellers kan hun ikke få luft. Og børnenes værelser får en ordentlig omgang en gang om året, i takt med at deres behov ændrer sig. Selv er jeg mere optaget af byggetekniske justeringer som f.eks. den eventuelle udskiftning af vores vinduer og døre og af, hvordan vi kan udvide vores terrasse på en måde, der understreger husets øvrige linjer og arkitektur.«

lordagsliv@pol.dk